

Treball de Fi de Grau

Títol

Autoria

Professorat tutor

Grau

Tipus de TFG

Data

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:

Castellà:

Anglès:

Autoria:

**Professorat
tutor:**

Curs:

Grau:

Paraules clau (mínim 3)

Català:

Castellà:

Anglès:

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

Castellà:

Anglès:

The background of the entire page is a photograph of a hallway. In the center, there is a light-colored wooden door with a glass panel. To the left, in the foreground, is a wooden table with a potted plant and some papers. The lighting is warm and slightly dim, creating a cozy atmosphere.

El Nuevo

Marta Sellart Combalía
Treball de Fi de Grau
Tutora: Rosa Maria Quitllet
Comunicació Audiovisual
Juny 2020

Universitat Autònoma
de Barcelona

«¿Es posible que no seamos siempre la misma persona?»

Alma en Persona

(Ingmar Bergman, 1966)

«Nosotros mismos somos desconocidos para nosotros mismos»

La genealogía de la Moral

(Friedrich Nietzsche, 1887)

1. Presentació i justificació del projecte

El curtmetratge de ficció *El nuevo* neix de la voluntat de realitzar un projecte pràctic com a Treball de Fi de Grau. D'aquesta manera, poder aprofundir en tot el procés de realització audiovisual: des de la ideació fins a les possibilitats de distribució i presentació a festivals.

De tal forma, l'objectiu del treball és viure i créixer a través del procés de producció d'un curtmetratge: incloent-hi la preproducció, el rodatge i la postproducció.

El Nuevo es podria considerar un thriller psicològic amb elements de terror —malgrat no soc gaire partidària de les etiquetes—. S'inspira en l'experiència personal viscuda al mateix pis de Buenos Aires on es roda el curtmetratge. Així doncs, la ideació d'aquesta ficció sorgeix en una conversa amb el meu company de pis (i de projecte), el Germán. Decidim gravar un curtmetratge protagonitzat per ell mateix i un altre company, el Leandro, —ambdós actors amateurs—. Al mateix temps, volíem que la casa funcionés com a “casa-actriu” cobrant un rol decisiu en el desenvolupament de la ficció. A través d'aquesta amalgama el nostre objectiu era tractar els temes de la solitud i la pèrdua identitària.

Si haguéssim de descriure en quatre línies el curtmetratge, podríem dir:

El Germán arriba com a inquilí a un pis compartit a Buenos Aires. La propietària li diu que el seu únic company de pis és un actor un xic inestable. No obstant això, només en arribar, veurà com van apareixent altres inquilins que, rarament, tenen trets en comú. Les anomalies aniran in crescendo i acabarà adonant-se que totes les persones de la casa —inclòs ell— són personatges creats per l'actor que hi viu.

Taula de continguts

1.	Presentació i justificació del projecte.....	2
2.	Referències.....	4
2.1	Referents cinematogràfics.....	4
2.2	Referents literaris.....	8
2.3	Fonaments teòrics.....	8
3.	Ideació.....	9
3.1	Idea i premissa.....	9
3.2	Sinopsi.....	10
3.3	Personatges.....	10
4.	Guió tècnic.....	12
5.	Concepte visual i sonor.....	21
5.1	Tractament de la imatge.....	21
5.2	Tractament Sonor.....	22
6.	Producció.....	23
6.1	Pla de rodatge.....	23
6.2	Equip tècnic i artístic.....	25
6.3	Material.....	25
6.4	Pressupostos.....	26
6.4.1	Pressupost real.....	26
6.4.2	Pressupost fictici.....	29
6.5	Procés de rodatge.....	32
7.	Postproducció.....	34
7.1	Muntatge.....	34
7.1.1	Estil.....	34
7.1.2	Bitàcola de muntatge.....	34
7.2	Disseny de la banda sonora.....	35
7.3	Correcció de color i Etalonatge.....	36
8.	Finançament.....	38
9.	Finestres d'explotació.....	39
10.	Conclusions.....	41
11.	Bibliografia.....	43
12.	Annexos.....	(44) 1
12.1	Guió literari.....	(44 - 61) 1

2. Referències

Com tota creació artística, *El nuevo* —malgrat ser material estrictament original— va ser escrit sota la influència de diferents obres: cinema, literatura, teatre... Tant per la part narrativa com per la part més formal. D'altra banda, també se sustenta en assajos teòrics entre els quals destacariem els relacionats amb el psicoanàlisi.

2.1 Referents cinematogràfics

2.1.1 *Le locataire* (1976), Roman Polanski

Le locataire (*The Tenant*) narra les experiències de Trelkovsky, un polonès amb nacionalitat francesa que s'instal·la en un pis recentment desocupat en haver mort l'anterior inquilina. El protagonista s'anirà sentint cada vegada més assetjat pels seus veïns i per l'aura misteriosa que envolta tot allò relacionat amb l'anterior arrendatària: una noia que va saltar pel balcó.

De la mateixa manera que a *El nuevo*, la majoria de les accions ocorren en un entorn tancat i claustrofòbic on —a un personatge aparentment tímid— li passen coses inquietants sense explicació lògica. A més, el protagonista va sentint que la comunitat de veïns (de companys de pis en el nostre cas) el persegueix i l'acusa injustament, percebent-ho com una conspiració sibil·lina en contra seu.

Arran d'aquest suposat complot, Trelkovsky es va assimilant amb l'anterior inquilina i consegüentment es va produint una progressiva pèrdua identitària. A nivell narratiu, el punt culminant dins aquest procés de pèrdua identitària es dona quan Trelkovsky mira des de la finestra del bany comunitari cap a la seva habitació i, enlloc de trobar-la buida, és testimoni de la seva pròpia presència com a observador. Moment en què assumeix el rol de la resta de veïns: aquells que observen atentament.

The imminent destruction of individuality has been the topic of many review of the film, as well as the irrelevance of drawing a definite conclusion as to whether the neighbours really want to kill Trelkovski or he is sinking into madness – since the protagonist both are actually true and realistic in that the protagonist experiences them as such. (Maleska, 2016).

2.1.2 *Persona* (1966), Ingmar Bergman

Persona (1966) és una pel·lícula sueca d'Ingmar Bergman, aclamada com una obra cabdal del cinema del segle XX. La història tracta d'una jove infermera, Alma, i la seva pacient, la reconeguda actriu de teatre Elisabet Vogler, que es queda sense parla sobtadament durant una representació d'Electra. Junes marxen a un xalet de la costa perquè l'actriu reposi vora el mar.

El mateix Bergman va escriure sobre la pel·lícula que el terme *persona* remet al concepte de *personatge* en llatí i a *màscara*, en grec: a la suplantació, a la superposició d'una identitat per una altra, o a l'exhibició d'una identitat no plenament autèntica.¹

Aquesta noció ens interessa especialment, ja que és la que prenem com a eix vertebrador del nostre film. Per aquesta raó *Persona* és sens dubte un dels principals referents de *El Nuevo*. Com afirma Vázquez Couto:

Son los límites del ser y el parecer los que crean la tensión de individualidad y universalidad en el hombre moderno -melancólico de la identidad perdida en la profundidad de la máscara- que busca la verdad de un yo disfrazado de otros muchos yoes; un yo esquivo y fugitivo que permanece oculto en las sombras de la conciencia. (Couto, 2016, p. 348).

Com ja s'ha mencionat, el títol de *Persona* procedeix de la paraula llatina "màscara" i alhora la teoria de Carl Jung sobre la *persona*: una identitat externa separada de "l'ànima". Jung sosté a la seva obra *Tipos psicológicos* que les persones projecten imatges públiques per a protegir-se a elles mateixes i així poder arribar a identificar-se amb els seus personatges (Macnab, 2009, p. 145). El psicoanalista descriu el vincle entre la persona i la màscara des de l'equivalència conceptual d'ambdós termes. Segons l'autor:

[el individuo] se pone una máscara, de la que sabe que corresponde, de un lado, a sus intenciones, y, de otro, a las exigencias y opiniones de su ambiente; [...]. A esa máscara, es decir, a la actitud adoptada ad hoc, yo la llamo persona. (Jung, 2013, p. 758).

¹ Barrera, L. (sense data). *Persona*: cuaderno de notas. *Cine Divergente*. Recuperat de: <https://cinedivergente.com/persona/>

En diversos plans de la pel·lícula se superposen els rostres de les protagonistes, cosa que suggereix la possibilitat que els personatges siguin una sola i la seva dualitat. Aquesta creació de dualitats és la que també vol suggerir el nostre curtmetratge.

2.1.3 The Lighthouse (2019), Robert Eggers

The Lighthouse (2019) és una pel·lícula de terror psicològic dirigida i produïda per Robert Eggers. Dos faroners, Thomas (el veterà) i Ephraim (el nouvingut), conviuen en una petitíssima illa, completament aïllats, on han d'encarregar-se del manteniment del far durant quatre setmanes. Thomas fa treballar molt durament al nou faroner qui se sent cada cop més frustrat, perquè el seu company l'explota i no el deixa mai pujar al far.

Les tensions entre ells es desborden quan el vaixell que els havia de tornar a terra ferma no arriba a causa d'un temporal. Arribats a aquest punt, Ephraim confessa que el seu nom vertader és també Thomas i que va robar la identitat d'Ephraim a un company que va matar en un accident. I aquesta no serà l'única mort que carregarà el jove, ja que poc després mata a Thomas (el veterà) d'un cop de destrat. Finalment, Thomas-Ephraim puja al far i el que veu allà el sobrepassa de tal forma, que el condueix a la seva pròpia fi: devorat viu per gavines en una imatge clarament prometeica.

Des d'una perspectiva jungiana, Thomas i Ephraim podríem ben bé representar diferents aspectes d'un únic personatge. Thomas seria com la part (*id* en la teoria psicoanalítica) més bestial, que cedeix a tots els seus desitjos més baixos i Ephraim seria com el jo (*l'ego*) conscient de les normes socials i que lluita per mantenir la seva civilitat. Tota aquesta teoria se sosté pel fet que ens adonem a mig metratge que el nom real del Ephraim és també Thomas. Certament, podem llegir que Thomas i l'altre Thomas són la mateixa persona completant un cicle sense fi (l'etern retorn Nietzscheà): un home furibund amb ell mateix i els seus propis errors del passat, un home que en part s'odia a si mateix i que per aquesta raó es tortura.

En qualsevol cas, (siguin o no siguin el mateix personatge) un dels temes centrals del film és la identitat. De la mateixa manera que a *Persona*, Eggers explora la psicologia de les personalitats, alhora que indaga en la representació simbòlica de la dualitat.

2.1.4 Lost Highway (1997), David Lynch

Lost Highway (1997) és una producció estatunidenca de l'any 1997 dirigida per David Lynch. La pel·lícula (malgrat fa de mal catalogar) es pot considerar un thriller psicològic, amb elements del cinema de terror en la primera part, característiques del cinema neo-noir a la segona i un final de caire surrealista, malgrat podríem dir que el surrealisme tenyeix el conjunt del metratge.

Sobre aquest film es poden escriure pàgines i pàgines al voltant de les seves múltiples interpretacions o l'imaginari que crea. No obstant això, ens centrarem en el que més inspira el nostre curtmètatge que és el tractament de la dualitat. El filòsof eslovè Slavoj Žižek sosté una tesi psicoanalista de la pel·lícula al documental *The Pervert's Guide to Cinema*:

Aquí tenemos el típico héroe gris de clase media alta casado con Patricia Arquette quien se encuentra aterrorizado por el enigma de su mujer [...]. Cuando tienen sexo él fracasa miserablemente y lo único que obtiene de ella es una palmada en la espalda, un gesto de humillación absoluta.

Luego de asesinarla, en un acceso de frustración, el héroe ingresa a su espacio fantasmagórico en donde se reinventa no sólo a sí mismo, sino, además, a todo su entorno, y lo traslada al universo típico de un film noir.

[...] Aquí, en el espacio fantasmagórico, ella alaba al héroe, su potencia sexual, etc... De manera que parece que el sueño es la realización de lo que buscaba. En la realidad el obstáculo era inherente: la relación sexual sencillamente no funcionaba. En el espacio fantasmagórico, el obstáculo está situado fuera de la relación: Mister Eddy, el amo de Patricia Arquette en el espacio fantasmagórico, se convierte en el obstáculo de la relación sexual.

Slavoj Žižek; *The Pervert's Guide to Cinema* (2006)

De la interpretació de Žižek allò que més ens interessen és aquesta idea de dualitat, de generació d'un alter ego. A la segona part ens trobem dins l'imaginari del protagonista i apareix aquest alter ego, fruit de la seva ment amb qui té moltes característiques comunes, però que és diferent, d'alguna manera, és la persona que li agradaria ser.

2.2 Referents literaris

2.2.1 Franz Kafka

Kafka és sens dubte un dels autors més influents de la Literatura Universal i un dels pioners en la fusió entre realisme i elements fantàstics. La literatura de l'escriptor txec és referent pel que fa al desenvolupament de temes com la desesperació, l'angoixa, el sense sentit... Sempre ubicant la seva obra en escenaris hostils, on regna l'absurd.

De la mateixa manera que a *El Nuevo*, l'atmosfera a *La metamorfosi* de Kafka és fosca i desconcertant, on regnen l'alienació, la paranoia i l'ansietat. L'entorn es mostra reticent a acceptar l'estrany, aquell que es desvia de la norma, en el nostre cas, la norma de la casa a Buenos Aires. Tal i com succeeix al conjunt de l'obra de Kafka, per molt il·lògica que sembli la norma, no es pot obviar, s'ha de seguir i persegueix i castiga aquell que no s'hi adapta.

2.3 Fonaments teòrics

2.3.1 *Lo siniestro* (1919), Sigmund Freud

Sigmund Freud, el pare del psicoanàlisi, teoritza sobre “el sinistre” al seu assaig homònim, que ens serveix per explorar l'experiència del “sinistre” que tan present es troba en el nostre curtmetratge.

A *El Nuevo* es pretén generar una ambigüïtat que faci dubtar, constantment, sobre la bogeria o el seny dels personatges, en especial del Germán. De la mateixa manera, Freud —prenent l'exemple de *El hombre de arena* d'E.T.A Hoffmann— afirma que:

el poeta nos deja en suspenso sobre si nos encontramos ante el primer delirio de un niño poseído por la angustia o ante una narración de hechos que, en el mundo ficticio del cuento, habrían de ser considerados como reales (Freud, 1997, p.14).

De tal forma, a *El Nuevo* juguem amb aquest equívoc entre real i fantàstic. Perquè com sosté Freud, l'efecte sinistre es dona quan s'esvaeixen els límits entre fantasia i realitat. És a dir, quan allò que hem establert com a fantàstic (o no-real) apareix davant nostre i ens fa qüestionar-nos la realitat.

Com afirma el neuròleg austríac, si la ficció és “de fantasia” (s'esdevé en un món que es caracteritza per l'existència de forces secretes, de personatges omnipotents, l'animació de

l'inanimat, etc.), aleshores, les accions “paranormals” no provocaran una impressió sinistra. Perquè neixi aquest sentiment és necessari que el nostre judici es trobi en dubte respecte si allò estrany que succeeix podria, o no, ser possible. Als contes de fades aquesta qüestió està ja resolta des d'un bon principi per les convencions que regeixen el món. És per això que dins aquesta literatura que els arbres parlin, per exemple, mai no ens produeix angoixa.

Per contra, si la ficció se situa en el terreny de la realitat comuna (aparentment), com a *El Nuevo*, aleshores s'adopten totes les condicions que a la vida real regeixen l'aparició d'allò sinistre. Com explica Freud: « [l'autor] nos engaña al prometernos la realidad vulgar, para salirse luego de ella» (Freud, 1997, p. 37). És a dir, presentem un món aparentment normal i corrent per després introduir elements fantàstics.

Finalment, Freud assevera al seu assaig que «nada tenemos que decir de la soledad, del silencio y de la oscuridad, salvo que estos son realmente los factores con los cuales se vincula la angustia infantil, jamás extinguida totalmente en la mayoría de los seres» (Freud, 1997, p. 39). I és per aquesta raó que aquests elements —fosc, soledat, silenci— estan tan presents al curtmètratge.

3. Ideació

3.1 Idea i premissa

Com ja s'ha esmentat a la introducció, conceptualment, el curtmètratge parteix de la idea de solitud, el concepte de dualitat, la identitat personal.

En base a aquest ideari, vam desenvolupar una ficció que gira al voltant de l'arribada d'un noi, el Germán, a un nou pis a Buenos Aires. Just en arribar, descobreix que la relació entre els companys del pis és estranya, en tant que semblen estar connectats per alguna cosa més que una simple relació de companyona. En certa manera, semblen estar controlats, “posseïts” per un d'ells: el Leandro, o potser es tracta més aviat d'una fusió entre tots ells. El Germán se sent com un *outsider* dins aquest ecosistema tan endogàmic i tancat. No obstant això, progressivament ens anirem adonant que ell mateix acaba sent absorbit per aquest ens o potser sempre n'ha format part...

3.2 Sinopsi

El Germán, un jove argentí, arriba com a nou inquilí a un pis compartit a Buenos Aires. La Isa, la propietària, li ha dit que el seu únic company és un actor: el Leandro. Just en arribar, però, coneix l'Agustín, un home gran que canta tango i que també viu al pis. Al cap de poca estona, una dona, la Matilde, li demana a les escales de l'edifici que l'ajudi a pujar la compra fins al seu apartament i acaba adonant-se que també és la seva companya de pis. Sense poder-ho creure, el Germán intenta repetidament contactar amb la Isa perquè li expliqui el malentès.

Aquella mateixa nit, es troba amb el Leandro a la cuina i tenen una conversa en què el Germán li expressa les seves inquietuds i l'actor fa com si res. A partir d'aleshores, el Germán comença a sentir que passen coses estranyes a la casa: desapareixen objectes que reapareixen misteriosament a l'habitació del Leandro, aquest surt vestit amb la bata de la Matilde de la seva habitació... El Germán se sent cada vegada més incòmode en la seva nova llar, no només desapareixen coses sinó que percep que tots els seus companys estan connectats d'alguna manera i fins i tot confabulats en contra seu.

Un matí, pocs dies després d'haver arribat, pren la decisió de marxar del pis, però en el mateix moment en què li està enviant un àudio a la Isa la veu del Leandro se superposa a la seva com si estigués dins la seva ment. El Germán, espantat, recorre la casa i s'adona que està buida. A l'habitació del Germán, en comptes de trobar-lo a ell, trobem el Leandro vestit amb la roba del Germán que li envia un àudio a la Isa: “me quiero ir, me voy”.

3.3 Personatges

Germán

33 anys. Alt, cabell moreno, prim però poc en forma, fofo. Noi convencional, amable, educat i respectuós, alhora un xic reservat. Treballa en una empresa de disseny web com a programador, vesteix amb camisa i americana. A priori, l'únic que el fa sortir-se de la seva correcció és que fuma porros.

Leandro

38 anys. Baix, gras, cabell ros amb certa calvície. Té un riure molt característic: sonor, a vegades sincer d'altres sardònic. Pateix el síndrome del pallaso trist, aparentment és una

persona amb molt sentit de l'humor, que sempre està fent broma, però en realitat està deprimat. A grans trets, és un personatge inestable, depressiu i excèntric. És actor de vocació malgrat treballa com a teleoperador en una empresa que ell mateix descriu com “de merda”.

Matilde

60 anys. Alta, molt grassa, cabells castanys, mitja melena, porta ulleres. Dona de barri xafardera que va sempre amb la bata posada, fins i tot per sortir al carrer. És oblidadissa i rondinaire. Aparenta més edat de la que té.

Agustín

70 anys. Amb els cabells canosos, més aviat baixet. Argentí prototípic: ballarí de tango, xerraire i amable. Oblidatís, perd les seves pertinences constantment. Força senil.

Isa

Propietària del pis on viuen. Només sabem de la seva existència pels missatges que li envia el Germán, malgrat mai arribem a veure-la. Coneixem la seva veu a través del contestador automàtic.

4. Guió tècnic

ESCENA	PLANO	ENCUADRE MOVIMIENTO	ACCIÓN	SONIDO
1 int. Escaleras y entrada - DÍA	1	Escaleras solas, perspectiva espiral	Germán sube con las maletas	
	2	PM Germán recurrente	Puerta cerrada. Créditos de inicio. Germán abre la puerta entra y la cierra.	Solo sonoro: Germán sube las escaleras, ruido llave, ruido puerta.
2 int. Habitación Germán y living - DÍA	1	PG Germán	Germán se acerca a la pared. Germán abre la puerta.	
	2	PM Germán	Germán mira a través de la puerta de la habitación de Agustín	
	3	PE Agustín (perspectiva Germán)	Agustín canta de espaldas.	
	4	PM Germán contraplano		
3 int. Escaleras y living - DÍA	1	Panorámica Pe a PM. Paneo. Máster de toda la acción.	Germán baja las escaleras, oye a Matilde en fuera de campo. Germán pasa por delante de cámara hasta su posición.	
	2	PE a PM transfoco. Matilde entra y sale de cuadro. Nos quedamos con Germán, se acerca a cámara y sale de	Germán se para delante puerta equivocada, deja las bolsas. Matilde pasa por detrás y le avisa. Germán reacciona.	

		cuadro.		
	3	PM recurrente	Germán entra. Diálogo Germán Matilde. Germán se va.	
	4	Contraplano Matilde en el living.		
	5	PM desde el rellano.	Germán sale del Departamento. Cierra la puerta. Saca el celular y llama. Se va.	
4 int. Escaleras y portal - DÍA	1	PG recurrente escaleras perspectiva espiral	Germán baja llamando	
	2	Panorámica PE a PM desde la puerta de entrada al edificio. Cuando Germán cruza cámara, Rifle en cuadro que se acerca.	Germán termina de bajar las escaleras y va hacia la puerta (obstruyendo a Rifle que está medio escondido en el rellano). Diálogo entre Germán y Rifle. Rifle se va subiendo las escaleras.	
	3	PM Contraplano Germán	Mismo diálogo hasta que Germán va hacia la puerta para salir.	
5 int. Living y cocina - DÍA	1	PG recurrente escaleras	Germán sube con bolsas.	
	2	PM recurrente	Germán entra al departamento y oye a Matilde en fuera de campo.	Voz de Matilde fuera de campo.
	3	Panorámica	Germán está en	

		PA a PP. Escorzo de regadora. Seguimiento Germán. Cuando Germán llega a la cocina.	la puerta con las bolsas. Germán sale hacia la cocina. Matilde: "¿Se va a quedar?"	
	4	PM.	Germán en la cocina.	
6a Int. Living y cocina - NOCHE	1	PMA Germán lateral	Germán pone agua a calentar, busca una taza.	Leandro: "Hay solo una taza" fuera de campo.
	2	PMA contraplano Leandro	Leandro aparece en la escalera.	
	3	PM lateral Leandro y Germán	Diálogo	
	4	PE living	Germán se va a su habitación.	
6b int. Habitación Germán - NOCHE	1	PMA Germán paneo hasta PE Germán en la puerta	Germán manda audio. Germán se asoma a la puerta.	
	2	PM Germán sentado en la cama fuma porro.		
	3	P cenital Germán	Germán fuma estirado en la cama.	
7 int. Escaleras y entrada Habitación Germán, cocina, habitación Leandro - DÍA	1	PG recurrente escaleras perspectiva espiral	Germán sube con una bolsa de cartón.	
	2	PM recurrente - puerta desde dentro	Germán entra al departamento.	
	3	PMA	Toda la acción desde que entra Germán a la habitación	

			hasta que sale.	
	4	PD de la tetera	Germán pone agua a hervir.	
	5	PM a PP. Plano fijo. (Desde la ventana). Seguimiento de foco.	Germán pone agua a calentar y va al baño. Se acerca a cámara y espera ahí. Desde la puerta del baño decide subir al baño de Leandro.	
	6	PE. (desde arriba de las escaleras). Juego de luz.	Germán sube las escaleras y se dispone a entrar al baño. Ve la puerta de la habitación de Leandro abierta.	
	7	PP (desde dentro de habitación Leandro). Escorzo de puerta.	Germán ve el porro. Se va.	
	8	PM. (desde dentro del baño). Juego de luces.	Germán termina de subir, abre la luz del baño. Ve el porro. Acción hasta bajar.	
	9	PD subjetiva del porro en la habitación de Leandro.		
8 int. Cocina y habitación Leandro - DÍA	1	PM. Matilde y la tetera en cuadro. Germán aparece por detrás.	Toda la acción hasta que Germán se va.	
	2	PM (desde pie de la escalera). Contraplano.		

	3	PP transfoco (desde fuera de la cocina). Cuando mira las escaleras cambio de foco.	Germán bebe té. Mira las escaleras.	
	6 (E8AP7)	PP escorzo de la puerta abriéndose.		
	7 (E8AP8)	PM. (desde dentro del baño). Juego de luces	Toda la acción de 8B	
	9	PP (Germán dentro del baño). Iluminado por la rendija de la puerta.		
	10	Plano subjetivo de Germán. Escorzo puerta del baño.	Leandro sube las escaleras y entra en su habitación cantando.	
9 Int. Habitación Germán - NOCHE	1 (E6bP2)	PMA Germán sentado	Germán fumando porro en la cama. Germán guarda el porro en una cajita.	
10 Int. Entrada, living, baño - DÍA	1	PM Germán		
	2	PG Agustín		
	3	PM Agustín		
11a int. Cocina - NOCHE	1 (E8AP2)	PD. De la tetera.	El agua hierve. Germán apaga el fuego. Se sirve el agua.	Sonido agua hirviendo.
	2 (E8BP4)	PM a PP. Transfoco. Escorzo de las escaleras y los zapatos	Germán bebe té. Manda audio. Ve los zapatos.	

		de tango. Cambio de foco a los zapatos. Germán se acerca hasta PP.		
11b	1	PM Agustín		
	2	PM Germán		
12 Int. Habitación Germán - NOCHE	1 (E6BP2)	PM Germán sentado	Germán fuma sentado en su cama.	
13 int. Escaleras y entrada - NOCHE	1	PG a PM. Transfoco. Escaleras edificio con escorzo de Agustín.	Germán sube ve los zapatos y los recoge.	
	2	PM Germán en el rellano	Se mira los pies.	
	3	PD subjativa. Pies de Germán con los zapatos de Agustín.		
	4	PM recurrente puerta.	Desde dentro Germán entra en el departamento, dirige la mirada a los pies de Leandro.	
	5	Panorámira vertical desde los pies de Leandro hasta su cara. Se abre puerta.	Leandro: Germán, ¿me trajo mis zapatos? Después se abre la puerta de la habitación de Agustín	
14A int. Habitación Germán, balcón, living - NOCHE	1	PG puerta del balcón y cama Germán.	Se abre la puerta del balcón y Germán se despierta asustado. Germán se levanta, abre	Golpe puerta del balcón.

			puerta balcón y sale.	
	2	PM Germán desde el balcón.	Germán mira a lado y lado.	
	3	PE paneo Germán va desde el balcón hasta a puerta.	Germán sale de su habitación.	
	4	PM Germán	Germán golpea la puerta de Agustín: "¿Agustín?"	
14B int. Living - NOCHE	1	PG (desde el punto de vista de Germán)	Leandro sale de la habita de Matilde con camión.	
15A int. Living - NOCHE	1 (E1P2)	Pano y transfoco PM a PA (recurrente) . Paneo hasta Matilde con el movimiento de G a posición final.	Germán entra al departamento y oye a Matilde en fuera de campo. Matilde "y mis bolsas?"	
	2	PM de Germán.	Toda la acción.	
15b int. Living - NOCHE	1	PE Agustín en el living.	Agustín: "¿mi pañuelo, nadie lo vio?"	
	2	PMA contraplano Germán		
16 int. Habitación Germán - NOCHE	1	Panorámica PM a PA (primer cuadro ligeramente picado. Paneo siguiendo movimiento de Germán. Máster de toda la	Germán fuma y lee en la cama, se levanta y va hacia la puerta. Entra Leandro a la habitación.	

		acción.		
	2	PM frontal a la puerta de la habitación.	Germán: "¿qué necesita?" Lean entra.	
	3	PM contraplano Leandro		
	4 (E16P1)	PM altura de los ojos.	Germán se sienta en la cama, toma el porro, busca encendedor y encuentra el pañuelo, lo esconde. Se tumba en la cama.	
	5	P cenital de Germán. Juego de luces.	Germán estirado en la cama.	
17 int. Habitación Germán - DÍA	1	PA fondo estantería y cama. PP (Germán se acerca a cámara cuando oye la voz de Leandro).	Toda la acción.	
	2	PP de Germán.	Germán oye la voz de Leandro.	
18 Int. Living, h. Agustín, h. Matilde, H. Lean, cocina	1	PM de seguimiento, de Germán. Por todo el espacio desde detrás. Juego de luces. Escaleras a negro absoluto.	Germán explora la casa.	
	2	P Subjetivo.	Habitación de Matilde vacía.	
	5	PE desde arriba de las escaleras.	Germán sube las escaleras, cae contra la pared. Toda la	

			acción.	
	6	Desde el baño sin referencia baño.	Germán está delante de la habitación de Leandro. Abre la puerta.	
19 int. Escaleras - DÍA	1	PD obstruido por la espalda de Germán. Al alejarse de cam descubrimos que está en las escaleras del edificio.	Germán sube un par de escalones. Se siente confundido, cae contra la pared.	
20 int. Habitación Germán - DÍA	1	P1 PM dentro habitación Germán.	Germán abre la puerta y ve a Leandro.	
	2	PMA de Leandro de espaldas en el espacio.	Leandro vestido de Germán de espaldas. Se gira. Texto.	
	3	PE desde el recibidor. Máximo escorzo de la puerta sin Germán.	Leandro en el espacio. Texto.	
	4	PG living	Espacio vacío.	

5. Concepte visual i sonor

5.1 Tractament de la imatge

La fotografia és un element essencial per aconseguir una ambientació adequada. Per aquesta raó, optem per una ambientació amb una il·luminació fosca, amb força contrast, per generar clarobscur. Alhora, tota l'acció transcorre en un espai tancat, la casa, on la majoria d'escenaris no són gaire espaiosos, fet que contribueix a una sensació de claustrofòbia i angoixa.

Tanmateix, fem ús d'elements metafòrics com la imatge-reflex. Els miralls, els reflexos i les ombres ens serveixen com a elements de significació per generar metàfora: en diversos plans es fan jocs de miralls de manera que els personatges apareixen duplicats o triplicats en el quadre, juguem amb els reflexos, tant a vidres, com portes. I també amb l'ombra, per exemple, veiem el Leandro —personatge omnipotent— a través de l'ombra durant la seva primera conversa amb el Germán.

En aquesta línia, en diversos plans utilitzem el gran angular que d'alguna manera ens ajuda a enrarir l'atmosfera que envolta els personatges, juntament amb la utilització de *jump cuts*.

Pel que fa al punt de vista, la perspectiva que prenem, és majoritàriament subjectiva, des de la perspectiva del Germán. Això no vol dir que parlem d'un punt de vista estrictament subjectiu, és a dir, càmera subjectiva (ulls del Germán), sinó que l'acció es narra des del punt de vista del protagonista (en tota escena estem amb ell): abunden els escorços, també hi ha moments de càmera en mà i seguiment del personatge. Amb això, volem fer partícip l'espectador/a a través de l'empatia, ubicant la mirada en el personatge que és víctima d'una suposada conspiració.

Només al final, quan trobem al Leandro a l'habitació de Germán, perdem el punt de vista subjectiu. No obstant això, fins i tot aquí, si s'entén que el Leandro i el Germán són la mateixa persona, aleshores podríem dir que segueix sent el mateix tipus de focalització i que seguim amb l'únic personatge que realment hi és.

El mobiliari és un altre element de significació del curtmetratge: els mobles de la casa, sobretot les portes, fan de barrera en front el perill exterior, seguidament veiem el Germán refugiar-se darrere la porta per parlar amb els seus companys de pis. Així mateix, en el mobiliari trobem elements clau per al desenvolupament de la trama: la samarreta suada, el porro o el mocador d'Agustín.

5.2 Tractament Sonor

Pel que fa a la sonorització, prenem com a referència principal al director de cinema David Lynch, sobretot les seves obres: *Erasehead* (1977), *Lost Highway* (1997) i *Mulholland Drive* (2001). Al conjunt de la seva obra, Lynch juga amb els límits del món diegètic, introduint sons clarament extradiegètics, fet que contribueix al desconcert que creen els seus films: aquests sons d'on venen? Els senten els personatges? Què són exactament? Són preguntes que ens envaeixen. En general, a la seva obra trobem pocs moments de silenci: sempre hi ha un brunzit, un soroll que crea una atmosfera confusa i carregada que d'alguna manera ens nega l'alleugeriment del silenci.

Aquest mateix efecte, aquest contínuum sonor, és el que ens agradaria assolir en el nostre curtmetratge, tant en l'àmbit del disseny de so (els ambients, les veus) com la creació musical posterior. Entenem la part sonora com un element narratiu més.

6. Producció

6.1 Pla de rodatge

Día	Hora	ESC	PL	Dia/noche	LOCALIZACIÓN	PERSONAJES			
Viernes 31 – 01	18.00H INICIO RODAJE								
	19 a 21h	16	1	NOCHE	Habitación Germán	Germán Leandro			
			2						
			3						
			4						
			5						
	21 a 22h CENA								
	22 a 00h	11a	1	NOCHE	Cocina y habitación Leandro	Germán			
			2						
		13a	1		Escaleras	Germán			
2									
3									
Sábado 1 - 02	10h Inicio Rodaje	4	2	DÍA	Escaleras y portal	Hombre Rata			
			3						
		-			Wildtracks HR				
	11.00h	18	1		Cocina y Habita Lean	Germán			
			7				3		
			4						
		8	3						
			4						
		7	5						
	6								
	13.00h	18	5						
			8				5		
		7	8						
			8				7		
		18	6						
			7				7		
		8	6						
			8						
	15 a 16 h ALMUERZO								
	16h a 18h	3	1				DÍA	Escaleras	Matilde Germán
			2						
			3		Living				
			4						
		5	2		Cocina Living				
			3						
			4						
			5						
		8	1		Cocina				
			2						
	18h a 19h	15	1		NOCHE	Living			

²² Los planos subrayados en rojo son susceptibles de no ser rodados si no se está cumpliendo con el horario.

			2			
	19.30h	Rodamos entradas a la casa con Germán			Entrada	Germán
	20.30h	14b	1	NOCHE	Habitación Matilde	Leandro
	21h a 22h	7	9		Habitación Leandro	Pl. subjetivos sin pjs.
8		10				
Domingo 2 – 02	Inicio rodaje 9h	7	2	DÍA	Cocina	Germán
		17	1		Habitación Germán	
						2
		20	1			
					2	
					3	
	11.30h Entradas Germán - DÍA	1a	2		maletas, abrigo	Germán
		7	2		Bolsa, taza, abrigo	
		5	1		Bolsas, abrigo	
		1a	3		Sin abrigo	
		18	4		Sin abrigo	
		13.30h Escaleras Germán - DÍA	19		1	
	1		1			
	4		1			
	5		6			
	7		1			
	3		5			
	15 a 16 h ALMUERZO					
	16.00h a 18.00h	18	2	DÍA	Casa Vacía	
	Sábado 8 -02	16.00 a 18.30h	2	1	DÍA	Habitación Germán y living
2						
3				Living y habitación de Agustín		
4						
10			1			
			2			
			3			
19.00 h a 22.00h		15b	1	NOCHE	Living y Habitación Agustín	
			2			
		11b	1			
	2					
Domingo 9 -02	19.00 a 21.00h	6a	1	NOCHE	Living y cocina	Germán Leandro
			2			
			3			
			4			
		13	5			Leandro
	21.00 a 22.00h Cena					
	22.00 a 01.00h	6b	1	NOCHE	Habitación Germán	Germán
			2			
			3			
		9	1		Habitación Germán, balcón, living	
		12	1			
		14a	1			
			2			
			3			
4						

6.2 Equip tècnic i artístic

Direcció: Marta Sellart Combalía i Pol Picas i Hervàs

Guió: Marta Sellart Combalía i Germán Vitale

Operador de Càmera: Pol Picas i Hervàs

So en directe: Marta Sellart Combalía

Producció: Germán Vitale

Música Original: Kip Clerk

Edició, color i etalonatge: Pol Picas i Hervàs i Marta Sellart Combalía

Actors i actrius: Germán Vitale, Leandro Lommi, Luis Manchini, Juan Pablo Maicas, Claudia Fernández, Macarena Werthein

6.3 Material

Imatge

- Càmera: Canon 5D Mark II
- Objectius:
 - Canon EF 50 mm f/1.8 STM
 - Sigma 24-70mm f/2.8
- Trípode: Manfrotto 502-502HDV
- Il·luminació:
 - Panel LED Obarrio Tetra100 bicolor dimerizable
 - Foco LED Philips (càlid/fred - 4 unitat)

So

- Gravadora: Zoom H5 Handy Recorder
- Micròfon de perxa: MKH 416 Boom Kit Pro

6.4 Pressupostos

6.4.1 Pressupost real

En aquest capítol apareix el pressupost real del curtmetratge. En alguns apartats, figura tant el preu expressat en Euros com en Pesos argentins (ARS).

CAPÍTOL 01.- Música		REMUNERACIONS
		BRUTES
Música		
Drets d' autor		-
TOTAL CAPÍTOL 01		0,00
CAPÍTOL 02.- Personal artístic		REMUNERACIONS
		BRUTES
Actors i Actrius		
Protagonista (Germán)		-
Actor principal (Leandro)		-
Actor principal (Agustín)		-
Actor principal (Rifle)		-
Actriu principal (Matilde)		-
Actriu secundària (Isa)		-
TOTAL CAPÍTOL 02		0,00
CAPÍTOL 03.- Equip tècnic		REMUNERACIONS
		BRUTES
Direcció		0,00
Director/a		-
Director/a Art		-
Producció		0,00
Cap de producció		-
Fotografia		0,00
Director/a fotografia		-
Operador/a Càmera		-
Muntatge i sonorització		0,00

Muntador/a		-	
Dissenyador/a de so		-	

TOTAL CAPÍTOL 03	-	0,00
-------------------------------	----------	-------------

CAPÍTOL 04.- Escenografia

		TOTAL € (iva inclòs)	ARS
Ambientació			
Vestuari		0,00	0
Atrezzo comprat	Regadora	6,14	399
	Planta	1.54	100

TOTAL CAPÍTOL 04	-	7,68
-------------------------------	----------	-------------

CAPÍTOL 05.- Sonorització i varis

Muntatge i sonorització	0,00
--------------------------------	------

Sala muntatge	-	
Sala post-producció	-	

Varis producció	TOTAL € (iva inclòs)	ARS
------------------------	--------------------------------	------------

Còpies del guió	12 còpies guió literari	-	13,85	900
	6 còpies guió tècnic	-	4,15	270
	6 còpies pla rodatge	-	0,92	60

TOTAL CAPÍTOL 05	-	18,92
-------------------------------	----------	--------------

CAPÍTOL 06.- *Maquinaria de rodatge*

Maquinària		TOTAL € (iva inclòs)	Preu/dia (€)	Preu/dia (ARS)
Càmera principal	Canon 5D Mark II	-	0,00	
Objectius	Canon EF 50 mm f/1.8 STM	-	0,00	
	Sigma 24-70mm f/2.8	-	0,00	
Trípode	Manfrotto 502-502HDV	-	39,00	7,80 € 500 ARS
Material il·luminació llogat	Panel LED Obarrio Tetra100 bicolor dimerizable	-	42,25	8,45 € 550 ARS
Material il·luminació comprat	Foco LED Philips (càlida/fría) 4 unidades	-	9,09	600 ARS

Equip de so principal	Zoom H5 Handy Recorder	-	39,00	7,80 €	500 ARS
Micròfon	MKH 416 Boom Kit Pro	-	61,50	12,30 €	800 ARS

TOTAL CAPÍTOL 06 - 190,84

CAPÍTOL 07.- Viatges i àpats

àpats i viatges

TOTAL €
(iva inclòs) TOTAL ARS

Àpats rodatge	-	107,69	7000 ARS
Taxis rodatge	-	31,00	2000 ARS

TOTAL CAPÍTOL 07 - 138,69

RESUM %	TOTAL
CAP. 01.- GUIÓ I MÚSICA -	0,00
CAP. 02.- PERSONAL ARTÍSTIC -	0,00
CAP. 03.- EQUIP TÈCNIC -	0,00
CAP. 04.- ESCENOGRAFIA -	7,68
CAP. 05.- EST. RODATGE/SONORITZACIÓ I DIVERSOS PRODUCCIÓ -	18,92
CAP. 06.- MAQUINÀRIA, RODATGE I TRANSPORTS -	190,84
CAP. 07.- VIATGES I ÀPATS -	138,69
TOTAL	356,13

El cost final de *El Nuevo* va ser exactament de 356,13€. A l'equip ens sentim molt satisfets i satisfetes amb el resultat obtingut tenint en compte el pressupost amb el qual comptàvem. A continuació, fem una proposta de pressupost millorat el material tècnic, haver comptat amb més personal tècnic, escenografia, etc. i —el més important— podríem haver pagat un sou al personal artístic i tècnic.

6.4.2 Pressupost fictici

El pressupost en aquest apartat és hipotètic, és el que presentaríem si comptéssim amb alguna subvenció o font de finançament. No obstant el seu caràcter hipotètic-fictici, sabem que corren temps difícils, i per aquesta raó presentem un pressupost ajustat al màxim, tenint en compte el material i el personal estrictament necessari per a la realització del projecte.

Així mateix, el pressupost presentat ha estat confeccionat en base al conveni³ presentat l'any 2017 pel BOE a les taules salarials en produccions cinematogràfiques pel que fa l'equip tècnic, i en relació al conveni⁴ del col·lectiu de productores d'obres audiovisuals i actors presentat l'any 2020 pel que fa l'equip artístic.

El nostre projecte es tracta d'una producció amb un pressupost inferior als 750.000€, per aquesta raó, hem extret els salaris de l'equip tècnic en base a la taula salarial específica de produccions de baix pressupost.

Música		CAPÍTOL 01.- Música	
			REMUNERACIONS
Drets d'autor de les músiques			
		-	1.000,00
		TOTAL CAPÍTOL 01	1.000,00
		CAPÍTOL 02.- Personal artístic	
			REMUNERACIONS
			BRUTES
Actors i Actrius			
Protagonista (Germán)	5 jornades	-	2.930,20
Actor principal (Leandro)	3 jornades	-	1.758,12
Actor principal (Agustín)	1 jornades	-	586,04
Actor principal (Rifle)	1 jornada	-	586,04
Actriu principal (Matilde)	1 jornada	-	586,04
Actriu repartiment (Isa)	1/2 jornada	-	186,47
		TOTAL CAPÍTOL 02	6.632,91

³ «BOE» núm. 97, de 24 de abril de 2017, páginas 31842 a 31851. Enlace: [https://www.boe.es/eli/es/res/2017/04/10/\(4\)](https://www.boe.es/eli/es/res/2017/04/10/(4))

⁴ «BOE» núm. 20, de 23 de enero de 2020, páginas 6880 a 6883. Enlace: [https://www.boe.es/eli/es/res/2020/01/14/\(6\)](https://www.boe.es/eli/es/res/2020/01/14/(6))

CAPÍTOL 03.- Equip tècnic		REMUNERACIONS
		BRUTES
Direcció		4.352,68
Director/a	2 setmanes	- 2.109,66
Ajudant direcció	1 setmana	- 666,32
Director/a Art	1 setmana (50h)	- 1.173,28
Supervisor/a de continuïtat/script	5 jornades	403,42
Producció		6.307,20
Director/a producció	4 setmanes	- 4.219,32
Cap de producció	2 setmanes	- 1.613,26
Ajudants producció	1 setmana	- 474,62
Fotografia i so		3.538,89
Director/a fotografia	2 setmanes	- 1.491,06
Ajudant/a (foquista)	5 jornades (40h)	- 400,72
Operador/a Càmera	5 jornades (40h)	- 631,77
So directe	5 jornades (40h)	- 620,49
Cap elèctrics	5 jornades (40h)	394,85
Muntatge i sonorització		6.775,57
Muntador/a	4 setmanes - 2 muntadores	- 5.277,20
Dissenyador/a de so	2 setmana	- 838,72
Colorista	1 setmana	- 659,65
TOTAL CAPÍTOL 03		- 20.974,34

CAPÍTOL 04.- Escenografia

Mobiliari llogat	-	500
Atrezzo i vestuari llogat	-	450
TOTAL CAPÍTOL 04		- 950

CAPÍTOL 05.- Sonorització i varis

Muntatge i sonorització		6.860,00
Sala de muntatge	2 setmanes	- 3.360,00

Sala edició so	1 setmana	-	2.450,00
Sala de post-producció	1 setmana	-	1.050,00
<i>Varis producció</i>			20,00
Còpies del guió		-	20,00
TOTAL CAPÍTOL 05		-	6.880,00

CAPÍTOL 06.- Maquinària de rodatge

<i>Maquinària i elements de rodatge</i>		TOTAL € (iva inclòs)	Preu/dia (€)	Preu/dia (ARS)
Càmera principal	Canon 5D Mark II	-	0,00	
Objectius	Canon EF 50 mm f/1.8 STM	-	0,00	
	Sigma 24-70mm f/2.8	-	0,00	
Trípode	Manfrotto 502-502HDV	-	39,00	7,80 € 500 ARS
Material il·luminació llogat	Panel LED Obarrio Tetra100 bicolor dimerizable	-	84,50	8,45 € x 2 550 ARS x 2
	Fresnel de Cuarzo Dexel Febo 2000W	-	38,46	7,69 500 ARS
	Fresnel de Cuarzo Dexel Zeus 1000W	-	38,46	7,69 500 ARS
	Reflector photoflex plegable	-	7,69	1,54 100 ARS
		-		
Equip de so principal	Zoom H5 Handy Recorder	-	39,00	7,80 € 500 ARS
Micròfon	MKH 416 Boom Kit Pro	-	61,50	12,30 € 800 ARS
Equip de so complementari	TOTAL CAPÍTOL 06	-	308,62	

CAPÍTOL 07.- Viatges i àpats

<i>Àpats i viatges</i>		TOTAL € (iva inclòs)	Per persona
Menjars en dates de rodatge		- 975,00	75
Taxis en dates de rodatge		- 100,00	
TOTAL CAPÍTOL 07		- 1.075,00	

RESUM %	TOTAL
CAP. 01.- GUIÓ I MÚSICA	1.000,00
CAP. 02.- PERSONAL ARTÍSTIC	6.632,91
CAP. 03.- EQUIP TÈCNIC	20.974,34
CAP. 04.- ESCENOGRAFIA	950,00
CAP. 05.- EST. RODATGE/SONORITZACIÓ I DIVERSOS PRODUCCIÓ	6.880,00
CAP. 06.- MAQUINÀRIA, RODATGE I TRANSPORTS	308,62
CAP. 07.- VIATGES I ÀPATS	1.075,00
TOTAL	37.820,86

El pressupost per al nostre curtmetratge seria de 37.820,86€.

6.5 Procés de rodatge

El rodatge de *El Nuevo* es va dur a terme en un total de 5 dies repartits en dos caps de setmana. 2 dies van ser jornades completes, més de 12 hores de rodatge, i 3 dies van ser jornades parcials, de tarda-nit.

Vam organitzar els dies tenint en compte diversos factors: en primer lloc, la disponibilitat dels actors i l'actriu, ja que al no ser un treball remunerat vam voler adaptar-nos al màxim a les seves opcions. En segon lloc, vam tenir en compte el lloguer de material, vam aprofitar les hores de lloguer al màxim per poder estalviar. Per últim, vam haver d'organitzar els dies de rodatge segons les necessitats de llum (dia/nit). Una gran avantatge a nivell de producció i organització és que tot el curtmetratge va ser rodat en una mateixa localització, i per tant, no va resultar complicat en quant a desplaçaments.

Els guions literaris els vam enviar als actors i l'actriu dies abans del rodatge perquè poguessin preparar les escenes. I amb l'equip de rodatge vam assajar les escenes (a nivell tècnic) abans

de començar el rodatge per trobar-nos amb el mínim número d'imprevistos, ja que teníem els dies de rodatge molt justos.

Vam llogar el material tècnic que necessitàvem pel rodatge a *Filet de Merluza Rental*: un panel led (per la il·luminació), un trípod, la gravadora i el micròfon de perxa. La càmera i la resta de l'equip era material propi. El primer cap de setmana vam llogar el material per dos dies i mig i el segon cap de setmana de rodatge vam llogar-ho per dues jornades.

El divendres 31 de gener vam rodar amb el Germán i el Leandro escenes nocturnes. D'alguna manera, per poder entrar “en calor” vam rodar escenes que no eren les més complexes, ni a nivell tècnic ni de direcció d'actors. A nivell de *timing* ens vam ajustar bastant a l'horari que ens havíem marcat.

El Dissabte (1 de febrer) va ser una jornada de més de 12 hores: vam començar a les 9 del matí a preparar-ho tot. A les 10 am arribava el Juan Pablo (Hombre rata) —personatge que finalment no apareix al curtmetratge, perquè va ser eliminat en el procés de muntatge—. La resta del dematí vam estar rodant amb el Germán. Per la tarda va arribar la Clàudia (Matilde) i vam rodar les seves dues escenes. Al vespre, vam tornar a rodar una escena amb el Germán, una amb el Leandro i vam acabar la jornada rodant plans sense personatges: plans recurs, plans detall.

El diumenge vam estar tot el matí amb el Germán i el Leandro. I després de dinar, vam rodar tots els plans de la casa buida, vam necessitar tota la tarda ja que havíem de buidar totes les habitacions per a fer-ho.

El segon cap de setmana vam rodar només dos dies. Dissabte vam començar després de dinar i vam dedicar tota la tarda-nit a les escenes del Germán i l'Agustín. L'últim dia, el diumenge dia 9 de febrer, vam fer el rodatge nocturn de les escenes del Leandro i el Germán a la cuina (la seva primera trobada). Aquesta va ser una de les parts més complexes a nivell tècnic, ja que l'espai era molt petit i per aquesta raó vam haver d'obrir molt els plans i rodar-ho tot en gran angular. Vam tancar el rodatge amb les escenes del Germán sol a la seva habitació de nit.

El procés de rodatge va ser el moment en què vam haver de posar en pràctica tot allò que havíem estat creant, van sorgir petits imprevistos però, en general, vam complir les expectatives i es van fer noves aportacions (de fotografia, de diàlegs, d'enquadraments, de moviments de càmera, inclús d'escenes).

7. Postproducció

7.1 Muntatge

7.1.1 Estil

A grans trets, l'estil de muntatge en els quals ens basem per a l'edició de *El Nuevo* són els **muntatges narratiu i expressiu**: narratiu perquè en tot moment l'objectiu principal del muntatge és narrar els fets i seguir la trama; és també expressiu perquè el muntatge ens serveix per marcar el ritme: s'accelera en l'acció i és més lent en els moments de suspens.

Respecte la successió temporal, es tracta d'un **muntatge lineal**, ja que segueix una única acció desenvolupada en escenes en ordre cronològic.

La tècnica principal de muntatge que utilitzem és el **tall**, en cap moment fem transicions (fos, encadenat, escombrat, etc.) per juxtaposar els plans. En algunes escenes, sobretot cap al final, utilitzem la tècnica del **jump cut** (petites el·lipsis dins un mateix pla) per tal de donar dinamisme al muntatge i per una decisió estètica.

D'altra banda, per aconseguir eficiència narrativa utilitzem la tècnica del **overlapping** (endarreriment o avançament del so respecte a la seva imatge sincrònica corresponent). Per exemple, si un pla ens sembla un pel llarg, però tot el discurs que li correspon ens interessa, fem que el so (el discurs) entri sobre el pla anterior, d'aquesta manera retallem l'escena, però tenim el so complet.

7.1.2 Bitàcola de muntatge

El muntatge es realitza a l'estudi de Mambo Project amb la col·laboració de Pol Picas com a co-muntador.

En primer lloc, sincronitzem totes les pistes d'àudio i vídeo. Seguidament, fem un visionat del material rodat i comencem a endreçar segons el guió i a seleccionar les preses de cada pla que més ens agraden i que alhora més ens convenen per al muntatge, fent un *assemble* del curtmetratge.

En començar a muntar ens adonem que el curtmetratge és massa llarg. Amb el material gravat i seguint el guió, resulta impossible no sobrepassar els 30 minuts de metratge. Per aquesta raó,

comencem a re-guionar, per donar-li ritme i fer que no perdi l'interès. El nostre objectiu és que estigui per sota dels 20 minuts.

Pel que fa al “reguionament”, en primer lloc, fem desaparèixer el personatge del Rifle perquè no és essencial per la trama principal i en començar a muntar les seves escenes ens adonem que està fora de context i és el que denominariem un “personatge bolet”, és a dir, que no està connectat amb l'acció i la resta de personatges.

Després decidim eliminar algunes parts en què el Germán envia àudios a la Isa, perquè d'alguna manera, prenia massa importància el personatge de la Isa, quan volíem que fos secundari i gairebé sembla que el conflicte principal fos entre el Germán i la Isa. D'altres escenes queden eliminades o canviades de lloc per una qüestió de ritme, coherència i durada.

Les escenes eliminades son la 4, la 8 (l'última part l'hem inclòs a la 7), l'escena 11b, a la 14a no apareix el Rifle i, finalment, la 15. D'altra banda, les escenes 5 i 6 estan intercanviades d'ordre i la 9 i la 10 també.

Un cop tenim un primer muntatge, un *Rough Cut*, fem un visionat amb unes quantes persones perquè ens donin feedback i així poder canviar allò que sigui necessari abans de fer el so i la postproducció.

Després de fer les projeccions, prenem algunes decisions tals com: revisar algunes escenes més estàtiques (per exemple quan el Germán està fumant) perquè a algunes persones els semblen un pèl llargues i fem algunes modificacions en l'escena en què parlen el Leandro i el Germán a l'habitació d'aquest, perquè és confusa.

Una vegada fets tots els canvis, i considerant que ja tenim l'estructura del curtmetratge tancada, comencem a treballar el so: anem pista per pista, traient totes les imperfeccions que tinguin (soroll del micròfon, algun cop...), alhora que anivellem els volums perquè el curtmetratge tingui una continuïtat sonora.

7.2 Disseny de la banda sonora

Com ja s'ha esmentat anteriorment, un dels referents principals per al disseny de so és David Lynch. D'altra banda, també prenem com a referència productors musicals de l'escena experimental com Biosphere, Aphex Twin, Lorn o Brian Eno, entre d'altres. En general, ens

basem en l'ús sostingut o repetit de sons, notes o *clusters* tonals anomenats *drones*. Els *drones* es caracteritzen per llargues seqüències d'àudio amb petites variacions harmòniques durant cada peça⁵.

El disseny musical corre a càrrec de Kip Clerk⁶ (productor de música electrònica) que treballa amb el programa de producció musical *Ableton Live*.

Abans d'iniciar el procés de creació, ens reunim per veure el curtmètratge i anar proposant idees de les sonoritats que ens semblen més adequades per a cada moment. Una vegada fet el visionat, anem escena per escena proposant idees: jo a priori ja he fet un esquema dels moments en què m'agradaria que hi hagués música i també he fet una descripció del tipus de sonoritat que crec que aportaria contingut a la narrativa. Plegats elaborem una primera idea de la banda sonora.

En la nostra segona reunió, Kip Clerk em mostra el que ha anat desenvolupant. Provem les sonoritats sobre el curtmètratge i anem observant quines coses ens funcionen i quines no. A partir d'aquesta sessió, ell elabora té tota l'estructura de la música i es disposa a fer les últimes modificacions.

Un cop tenim tota la música de la peça, Kip Clerk m'envia l'arxiu de la música i la importo al projecte de Premiere on hi faig els últims retocs sonors (modifico els volums, afegeixo alguns *reverbs* o ecos en algunes escenes, etc.).

7.3 Correcció de color i Etalonatge

La correcció de color i l'etalonatge els duem a terme amb el mateix Premiere Pro (amb el qual hem realitzat l'edició) a través de l'eina "color" amb la qual compta el software.

En primer lloc, val a dir que la qualitat del color de la imatge sense corregir no és òptima. La principal raó és la falta de recursos en il·luminació i un material tècnic d'una qualitat limitada. Malgrat aquestes dificultats tècniques, aconseguim un resultat molt positiu pel que fa al raccord de color i la continuïtat en general.

⁵ Música Drone. (s.d.). A Vikipèdia. Recuperat el 28 d'abril del 2020 de https://ca.wikipedia.org/wiki/M%C3%BAsica_drone

⁶ <https://soundcloud.com/kip-clerk>

A grans trets, val a dir que optem per una paleta de colors força realista i ens cenyim bastant als colors originals excepte en algunes escenes: a la cuina, per exemple, triem una tonalitat més groguenca per generar una atmosfera més pesada i incòmoda; així mateix, al somni, dessaturem el color fins al punt que és gairebé en blanc i negre per aconseguir una sensació d'irrealitat. A l'escena final, després de clímax, pugem la lluminositat per generar contrast amb l'escena de tensió anterior.

8. Finançament

Autonòmic: ICEC (Institut Català de les Empreses Culturals). Organisme del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya que té l'objectiu d'assessor i acompanyar les empreses de la cultura.

L'ICEC dona subvencions per a la producció de curtmètrages cinematogràfics adreçat a les empreses de producció audiovisual independents que estiguin inscrites al Registre d'empreses audiovisuals de Catalunya o al Registre Administratiu d'Empreses Cinematogràfiques i Audiovisuals gestionat per l'ICAA (Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals). Malgrat, el curtmètrage no està sota el nom de cap productora independent, el que ens podria interessar és que alguna productora ens comprés el guió i els drets i presentar la sol·licitud per a la subvenció. Els requisits per poder rebre la subvenció són tenir el guió acabat, però el rodatge del projecte no ha d'haver començat. En el nostre cas, on el curt ja està finalitzat, es podria vendre el guió i a continuació iniciar el rodatge en base al que ja s'ha gravat.

Nacional: ICAA (Instituto de la Cinematografía y de las Artes Audiovisuales), que entre d'altres coses, ofereix l'establiment de convenis per al finançament d'activitats cinematogràfiques a través d'entitats de crèdit. D'altra banda, confereixen la promoció i difusió interior i exterior de la producció cinematogràfica i audiovisual espanyola a través de festivals, mostres, etc. D'entre les ajudes que ofereixen les que més ens podrien interessar són les ajudes a la producció tant de curtmètrages sobre projecte com curtmètrages realitzats.

Europeu: Creative Europe (MEDIA). És un organisme d'àmbit europeu que atorga ajudes als films i les indústries audiovisuals de la Comunitat Europea.

9. Finestres d'exploació

Tenint en compte la naturalesa del nostre projecte, hem fet un llistat dels festivals en els quals *El Nuevo* podria tenir cabuda.

A nivell nacional tindríem els següents:

El **MECAL**⁷ (Festival Internacional de Cortometrajes y Animación de Barcelona): se celebra a la ciutat de Barcelona, més concretament al Arts Santa Mònica, al barri del Raval a finals de març, principis d'abril. El festival està dedicat a les pel·lícules en format curt tant nacionals com internacionals i té la missió de promoure l'exhibició de la creació audiovisual en format curt. A més de les projeccions, fomenta la trobada dels professionals del sector a través de diferents activitats.

Filmets⁸ (Badalona Film Festival): Festival referent a tot l'Estat, dedicat exclusivament als curtmétratges.

Festival Internacional de Cortometrajes de Torrelavega⁹: organitzat per l'ajuntament en col·laboració amb la Concejalía de Cultura del mateix Torrelavega. És un festival amb dues dècades d'antiguitat i un referent nacional pel que fa als curtmétratges.

Mikrofilm Short Festival¹⁰: Un Festival exclusivament de curtmétratges que se celebra a Plentzia al País Basc.

Aquests 4 festivals tenen la peculiaritat d'estar específicament dedicats als curtmétratges, i creiem que seria més fàcil ser seleccionats.

No obstant això, també presentaríem el curtmétratge a d'altres festivals nacionals:

L'alternativa, el Festival de Cinema Independent de Barcelona¹¹: Festival de llarga trajectòria (enguany celebra la seva 27a edició) que aposta per la diversitat, la creativitat i la reflexió. Se celebra a finals de novembre.

⁷ <https://mecalbcn.org/>

⁸ <https://www.festivalfilmets.cat/es/>

⁹ <https://www.tmce.es/index.php/festivales/festival-de-cortometrajes>

¹⁰ <https://mikrofilmfestival.com/>

Festival de Sitges¹²: El Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya, que celebra la seva 53a edició aquest 2020, és el primer festival de cinema fantàstic del món i un dels referents internacionals. Consta de diverses seccions i creiem que el nostre curtmètratge podria incloure's dins la secció Noves Visions que també té una categoria de curtmètratge.

Girona Film Festival (GIFF)¹³: Festival de Cinema de la ciutat de Girona que compta amb una secció de curtmètratges. El setembre del 2020 se celebrarà la 32ª edició.

D'altra banda, voldríem presentar el curtmètratge a dos festivals argentins:

BAFICI¹⁴ (Buenos Aires Festival Internacional de Cine Independiente): Aquest festival se celebra a l'abril a la ciutat de Buenos Aires és un Festival de cinema tant nacional com internacional i està dedicat al cinema independent.

Festival Internacional de Cine Mar del Plata¹⁵: És un prestigiós festival de cinema internacional que es realitza tots els anys a la ciutat de Mar del Plata.

¹¹ <https://alternativa.cccb.org/2020/ca/>

¹² <https://sitgesfilmfestival.com/cat>

¹³ <http://www.gironafilmfestival-26.com/>

¹⁴ <https://festivales.buenosaires.gob.ar/2019/bafici/es/home>

¹⁵ <https://www.mardelplatafilmfest.com/34/es/>

10. Conclusions

Per posar punt i final a aquesta aventura, m'agradaria resumir les conclusions a les que he arribat i sobretot destacar els coneixements —professionals i humans— que he adquirit al llarg del procés de creació de *El Nuevo*.

Des d'un bon principi, sabia que volia fer un TFG projecte perquè allò que més em motivava i que, ahora, més havia trobat a faltar en els quatre anys de grau, era portar a la realitat tota la teoria apresada. En Comunicació Audiovisual, em sembla essencial acabar amb un projecte propi a la butxaca perquè és sens dubte el millor currículum. Amb aquest pensament a la recambra, vaig marxar cap a Buenos Aires i de la manera menys pensada va sorgir la idea que ha desembocat en aquest curtmètratge.

Així mateix, ha estat un projecte molt enriquidor i que m'ha permès, per primera vegada, formar part del procés complet de creació d'una peça audiovisual. El fet d'haver estat present en totes les etapes de creació m'ha fet adonar-me de la interdependència de les seves parts. Per exemple, l'escriptura del guió ha estat estretament relacionada amb el muntatge, ja que durant el muntatge vam reguionar i vam fer canvis narratius. Si, pel contrari, només hagués format part de l'equip de guió o de muntatge no hauria pogut extreure'n aquest aprenentatge més holístic. Un altre cas és, per exemple, la importància del guió tècnic i el pla de rodatge que, malgrat ja els havíem treballat a diferents assignatures, no els havia posat en pràctica en un projecte d'aquestes dimensions. Talment, també podria parlar de la repercussió de la il·luminació i el so en directe en la correcció de color/etalonatge i l'edició del so.

El rodatge és, sens dubte, la part que més m'ha aportat a nivell humà, ja que vaig tenir l'ocasió d'entrar en acció i treballar amb l'equip: els tècnics, els actors i l'actriu. En general va ser sempre des d'un clima de positivitat, motivació, proactivitat i “buena onda”, com dirien a l'Argentina. Cada dia de rodatge vam assolir tots els objectius que ens havíem marcat, val a dir, però que amb una bona dosi d'estrès en alguns moments.

Així mateix, com totes sabem, d'allò que més s'aprèn és dels errors. En primer lloc, el guió ha estat un dels aspectes que mirats amb perspectiva més marge de millor té. La prova és que durant el muntatge, com ja he comentat, vam haver de fer canvis de guió força dràstics com eliminar un personatge perquè s'allunyava de la trama principal o retallar escenes per millorar

el ritme i fins i tot canviar l'ordre d'algunes per guanyar efectivitat. Un altre aspecte millorable seria el material tècnic, però aquí entra la qüestió del pressupost i per aquesta raó no ho considero rellevant en l'anàlisi final. No obstant això, el so directe sí que és un aspecte que s'hauria d'haver treballat amb una mica més de cura. D'aquí n'extrec una lectura molt positiva: la importància de la part sonora en l'audiovisual, que sol ser l'aspecte que més descuidem els i les estudiants. Malgrat aquesta dificultat el so s'ha treballat amb molta dedicació a la part de postproducció i el resultat és molt bo.

Per acabar, fent balanç del procés en la seva totalitat considero que el resultat és molt positiu. Gràcies a les aportacions de totes les persones que hi han estat implicades, el curtmetratge és d'una qualitat bona i, a més a més, homogènia: la història, la interpretació, la il·luminació i el color, la fotografia, el muntatge, la música... Tots aquests aspectes estan cuidats i s'han elaborat artesanament i sobretot amb molt amor.

11. Bibliografia

Brayton, T., (2007, 7 de maig). Apartment House fools. *Alternative Ending*. Recuperat de: <https://www.alternateending.com/2007/05/apartment-house-fools.html>

Freud, S., (1997). Lo siniestro. *Obras completas. Tomo 7.* (Luis López Ballesteros Trad.)

Madrid: Biblioteca Nueva. (Obra original publicada al 1919).

Jung, C. G., (2013). Tipos psicológicos. *Obra completa.* vol. 6. Madrid: Trotta. (Obra original publicada al 1921).

Lopez Villarquide, M., (2014). *De lo siniestro a Roman Polanski* (Tesi doctoral). Universidad Complutense de Madrid, Madrid.

Macnab, Geoffrey (2009). *Ingmar Bergman: The Life and Films of the Last Great European Director*. London and New York: I.B.Tauris.

Maleska, K., (2016). Establishing Identity in Alien Environment: Kafka's *Metamorphosis*, Polanski's *The Tenant* and Kishon's Stories. *KYJITVPA/Culture*. Recuperat de: <https://journals.cultcenter.net/index.php/culture/article/view/265/229>

Vázquez Couto, D., (2016). *La modernidad o el drama de la identidad: máscara, lenguaje y memoria en Persona, de Ingmar Bergman*. Daimon. Revista Internacional de Filosofía, Suplemento 5. Recuperat de: <http://dx.doi.org/10.6018/daimon/271991>

12. Annexos

12.1 Guió literari

El nuevo

ACTO I

1. INT. EDIFICIO - MAÑANA

GERMÁN (33, alto, pelo moreno, bien vestido, con americana) sube las escaleras del edificio cargado con maletas. Llega a la puerta del departamento. Ingresa al departamento (antiguo, estrecho, de techos altos, bastante descuidado). Abre la puerta de la habitación. Coloca unos libros y otros objetos en el estante. Limpia un poco el polvo. Abre la puerta del balcón. Mira por el balcón. Manda un mensaje de voz.

GERMÁN

Hola, Isa. Ya llegué. Llegué muy bien. Pero, quería preguntarte si hay alguna frazada.

Levanta la almohada y encuentra una remera transpirada.

2. INT. HABITACIÓN GERMÁN - MAÑANA

Germán oye que alguien canta. Sale de su habitación y ve la puerta de la habitación contigua entreabierta. Se asoma con cautela.

AGUSTÍN

Nadie pregunta lo que he sido en el pasado, si fui rico si fui honrado, si hubo sedas en mi cuna...

(no recuerda la letra, pero el tango se escucha de fondo, intenta seguir la letra)

A nadie importa...

(se percata de la presencia de Germán)

Disculpe, ¿le molesta?

GERMÁN

No, no, perdón.

AGUSTÍN

¿Usted es el nuevo?

GERMÁN

Sí, sí, Germán. ¿Usted es el actor?

AGUSTÍN

No, no, Agustín soy yo.

GERMÁN

(Contrariado)

Ah, ¿Agustín? Isa no me dijo nada de usted.

AGUSTÍN

Ah, Isa siempre se olvida de mencionarme. Mucha gente se olvida de mí. No me reconocen, no me saludan. Tengo que recordarles una y otra vez mi nombre. Si es que me lo acuerdo, por que por desgracia yo también soy olvidadizo, a mi edad es complicado. Ahora me olvidé la puerta abierta. Un gusto... (piensa) Germán. Todavía no me olvidé su nombre (ríe). ¿Me cerraría la puerta, por favor?

GERMÁN

Sí, claro.

Germán cierra la puerta. Germán en su habitación manda un mensaje a Isa.

GERMÁN

Hola, Isa. Hay un señor en la casa... No sé si vive
acá o no... Pero no me dijiste nada.

Germán se acomoda el saco y sale del departamento.

3. INT. ESCALERAS - DÍA

Cuando está bajando las escaleras, escucha a Matilde.

MATILDE

¿Me ayuda, joven?

Germán ve a MATILDE en el primer piso. Matilde tiene dos bolsas de la compra en las manos y hay otras dos bolsas en el suelo. Germán se apura a bajar para ayudarla.

MATILDE

Voy al segundo. Muchas gracias.

Matilde sube. Germán agarra las bolsas y sube las escaleras. Germán se detiene en el segundo delante del departamento de enfrente, pero Matilde sigue hacia el suyo.

GERMÁN

Ah, ¿vive acá?

MATILDE

Sí

GERMÁN

Yo también

MATILDE

¿Usted vive acá? ¿Desde cuándo? A mí no me dijo nada, Isa. Que bárbaro. Ay... esa muchacha...

GERMÁN

Sí, soy el nuevo...

Germán deja las bolsas y vuelve a salir del departamento.

4. INT. ESCALERAS, RELLANO - DÍA

Germán sale del departamento, coge el teléfono y llama. Baja las escaleras mientras llama. Cuelga sin que Isa responda.

RIFLE

¿Va a salir, usted? ¿Va a salir?

Germán se da vuelta y ve a RIFLE que está en uno de los ángulos de la escalera detrás de él.

RIFLE

¿Sabe dónde pasa el 29? *(saca unos papeles del bolsillo)*. El 29 tengo que tomar, ¿sabe dónde pasa? ¿Usted lo toma?

GERMÁN

No...

RIFLE

(Para sí mismo)

Yo no debería haber salido (Mira hacia arriba) pero ahora que llegué hasta acá no me voy a acobardar (Sube un escalón) ¿La hora me dice?

GERMÁN

Sí... (Saca su teléfono).

RIFLE

(A sí mismo)

Llegué muy lejos, muy lejos llegué. (Sube unos escalones).

(A Germán) Pavón al 700. ¿Sabe dónde queda? ¿Es acá cerca?

GERMÁN

No sé...

RIFLE

(Sube más escalones) ¿Es de acá usted? Parece extranjero con esa cara. No lo digo mal, eh. En el buen sentido lo digo. Un buen extranjero. ¿La hora no me dice?

GERMÁN

La diez y media.

5. INT. DEPARTAMENTO - DÍA (TARDE)

Germán ingresa al departamento con unas bolsas. Se encuentra con Matilde regando las plantas.

MATILDE

Gracias, por acá, déjelas ahí nomás.

Germán se da cuenta que Matilde cree que son sus bolsas de la compra, le aclara la situación.

GERMÁN

Estas son las mías. Ya guardamos las tuyas.

Germán guarda algunas cosas en la cocina.

MATILDE

¿Se va a quedar usted?

GERMÁN

Yo vivo acá.

MATILDE

¿Acá?

GERMÁN

Sí, soy el nuevo.

MATILDE

¿Ah, sí? ¿Desde cuándo? A mí no me dijo nada, Isa. Que bárbaro. (Lo mira con desconfianza) Bueno le creo, le creo, pero Isa no me dijo nada. Ay... esa muchacha...

Matilde se mete en su habitación.

6. INT. LIVING, COCINA - NOCHE

Germán quiere entrar en el baño, pero está ocupado. Espera. Nadie sale. Intentando llamar a Isa. Germán va a la cocina y pone agua a calentar. Busca una taza. No la encuentra. Intenta llamar a Isa.

LEANDRO

(Parado en la escalera que va al piso de arriba desde la cocina)

Hay solo una taza en la casa. (Ríe. Germán se da cuenta de su presencia). ¿Cómo estás? ¿Sos el nuevo? Yo soy Leandro, un gusto. Bienvenido. Isa me contó de vos. ¿Querés la taza? (le muestra la taza que tiene en la mano). Te la comparto.

GERMÁN

Ah, Gracias.

LEANDRO

De nada. Acá compartimos las cosas.

GERMÁN

Qué bueno. Isa no me dijo que vivía tanta gente.

LEANDRO

¿Qué gente? No hay otra gente. Acá vivo solo yo. Vivía solo, hasta que llegaste vos.

(Germán lo mira alucinado. Se ríe)

Naaah mentira... Sí viven otras personas. ¿No te dijo Isa? Isa se olvida mucho... Pero es gente macanuda, gente tranquila que no jode mucho. Yo llevé acá un montón de tiempo y ...

GERMÁN

Ah, bueno. Estoy medio cansado.

Germán hace ademán de llamar a Isa.

GERMÁN

(Con actitud de irse).

Bueno, un gusto.

Se va hasta su habitación, llamando a Isa, y al girarse ve que Leandro lo observa desde la cocina. Se mete en su habitación. Ya en la habitación Germán manda un audio.

GERMÁN

Isa, necesito hablar con vos. Con urgencia, por favor.

Germán está alterado. Se asoma a la puerta mira hacia la cocina y no hay nadie. Toma el té sentado en la cama. Abre una cajita y saca un porro. Le da dos pitadas. Se duerme.

ACTO II

7. INT. ESCALERAS, ENTRADA, HABITACIÓN GERMÁN, LIVING, COCINA, ESCALERAS LEANDRO - DÍA (MAÑANA)

Germán sube las escaleras con una bolsa. Ingresa a la casa. Germán en su habitación. Deja la taza (que se acaba de comprar) en la mesita de noche la otra taza también está sobre la mesa. Saca su encendedor. Busca el porro. No lo encuentra. Lo busca en diferentes partes de la habitación sin éxito. Se resigna. Germán sale de la habitación.

Germán pone agua a calentar. Va al baño, pero está ocupado.

RIFLE

Ocupado

Espera un rato. Germán se impacienta. Germán golpea la puerta del baño.

RIFLE

Ocupado

Germán observa la escalera que va al piso de arriba y sube un escalón con prudencia. Sube lentamente. Antes de entrar al baño de arriba ve la habitación de Leandro y descubre que hay

un porro en la mesita de noche. Abre la puerta despacio. Le parece que es el suyo.

8. INT. COCINA, ESCALERAS, BAÑO ARRIBA - DÍA (MAÑANA)

MATILDE

(desde la cocina)

¿Qué pasa acá? ¿Qué pasa?

Germán baja corriendo las escaleras.

MATILDE

¿Usted dejó el agua al fuego? ¿Le parece bien olvidarse?
Usted no se puede olvidar de las cosas, por favor, nos
prendemos fuego todos, tenga sentido común, hombre, por
favor. No se puede vivir así. Hay que prestar más
atención. Esta casa está patas para arriba. No sé lo que
pasa últimamente. Pero está todo desordenado.

Germán se prepara el té. Observa la escalera, quiere subir de nuevo a buscar su porro. Sube despacio, abre la puerta de Leandro pero escucha que Leandro viene cantando. Germán se mete en el baño. Leandro pasa tarareando el tango que cantaba Agustín, (con los finales de las frases) imitando a modo de burla a Agustín.

9. INT. HABITACIÓN GERMÁN - NOCHE

Germán se arma otro porro en su habitación, toma el té, fuma, deja el porro en una cajita (para que esté más escondido).

10. INT. LIVING - DÍA

Germán va hacia su habitación desde la cocina. Escucha un tango que sale de la habitación de Agustín. La puerta está entreabierta. Germán observa curioso como la primera vez.

AGUSTÍN

¿No vio mis zapatos?

Agustín está parado en el living, con calcetines y sin zapatos.

AGUSTÍN

No los encuentro por ninguna parte. Los había dejado en la habitación y ahora no los encuentro.

GERMÁN

Ah, no, no los vi.

AGUSTÍN

Pasan cosas raras en esta casa. Permiso, joven.

Agustín se mete en su habitación.

11A. INT. COCINA - NOCHE

Germán está en la cocina. Calienta el agua. Manda un audio.

GERMÁN

Isa... Quería ver como hacíamos con el tema de... la casa...
eh... bueno... (Deshace el audio).

Germán se sirve el agua. Observa las escaleras de Leandro. En el último escalón ve la punta de un zapato. Se acerca, se da cuenta que son unos zapatos negros de tango.

11b. INT. LIVING, COCINA - NOCHE

Germán va hasta la habitación de Agustín. la luz está apagada. Golpea la puerta suavemente.

AGUSTÍN

¿Sí?

GERMÁN

Disculpe, soy Germán.

AGUSTÍN

Ah, Germán... ¿qué necesita?

GERMÁN

Sus zapatos... Me parece que los encontré.

AGUSTÍN

¿En serio?

Agustín abre la puerta.

AGUSTÍN

Qué bueno, porque sin mis zapatos no puedo bailar. Yo bailo tango, ¿sabe?

GERMÁN

Qué bueno. Están arriba, en las escaleras. En las escaleras de Leandro.

AGUSTÍN

¿Arriba? (*con miedo*) Bueno, muchas gracias. Ahora ya me estaba por acostar, pero mañana los voy a buscar.
Gracias, Germán, buenas noches.

Agustín cierra la puerta. Germán se queda algo sorprendido.

12. INT. HABITACIÓN GERMÁN - NOCHE

Germán está sentado en la cama y mira por la ventana con preocupación.

13. INT. ESCALERAS, ENTRADA - NOCHE (sueño)

Germán sube las escaleras del edificio. En los últimos escalones están los zapatos negros. Germán llega hasta ahí y los toma. Se los pone. Ingresa al departamento. Ve los pies de Agustín con los calcetines blancos. Cuando sube la mirada se da cuenta que es Leandro.

LEANDRO

¿Me trajo mis zapatos?

Se cierra la puerta de la habitación de Agustín. Paralelamente se abre la puerta del balcón de Germán (para salir del sueño).

14. A INT. HABITACIÓN GERMÁN - NOCHE

Se abre la puerta del balcón. Germán se despierta con el ruido. Se había dormido sentado. Se acerca a revisar porqué se abrió la puerta del balcón. Sale al balcón. Desde el balcón Germán ve al Rifle que se asoma desde la ventana de Agustín, con unos binoculares. Germán sale al pasillo y espera al lado de la puerta de Agustín. Germán golpea la puerta suavemente.

GERMÁN

¿Agustín?

14B. INT. LIVING - NOCHE

Germán oye que se abre la puerta de la habitación de Matilde. Germán ve que sale Leandro vestido con el camisón de Matilde.

15A. INT. LIVING - NOCHE

Germán ingresa al departamento. Matilde está regando las plantas.

MATILDE

¿Y las bolsas?

GERMÁN

¿Qué bolsas?

MATILDE

¿Dónde están?

GERMÁN

No sé... No había bolsas.

MATILDE

¿Cómo que no?

GERMÁN

No, señora, no había ninguna.

MATILDE

¿No fui al mercado hoy?

GERMÁN

A lo mejor no...

MATILDE

¿Y en qué gasté el dinero que tenía? (mete las manos en los bolsillos del camión). Lo tuve que haber gastado en el mercado...

GERMÁN

¿Usted tenía dinero?

MATILDE

Siempre tengo dinero aquí. Habrá sido Joaquincito. Sí. Joaquincito. ¿Dónde está Joaquincito? Joaquincito. (Lo llama) ¡Joaquincito! ¿Dónde te metiste?

Germán ve que Matilde tiene puesto los zapatos de Agustín.

GERMÁN

¿Esos son los zapatos de Agustín?

MATILDE

¿Estos? Ah... Los tenía puesto nomás. Pasan cosas raras en esta casa. ¡Joaquincito!

Matilde entra en su habitación.

15B. INT. LIVING - NOCHE

Agustín está parado en la puerta, con medias y sin zapatos.

AGUSTÍN

¿Mi pañuelo nadie lo vio? No lo encuentro por ningún lado. ¿Nadie lo vio?

Se abre la puerta del baño y sale el Rifle.

RIFLE

¿Mi mapa dónde está? Se me perdió uno de mis mapas.
¿Quién lo tiene? ¿Usted?

GERMÁN

No, no.

RIFLE

¿De dónde lo conozco a usted? ¡Ah! ¿usted iba al
colegio Basilio Méndez?

Germán se da vuelta, cansado de escucharlo. Germán se mete en su habitación.

16. INT. HABITACIÓN GERMÁN - NOCHE

Germán está fumando un porro. Golpean a la puerta de la habitación. Germán se sorprende, apaga el porro, disipa el aire, se levanta y va hacia la puerta.

GERMÁN

¿Sí?

LEANDRO

Disculpe, Germán, que lo moleste. ¿Tiene un segundito?

Germán abre la puerta.

LEANDRO

¿Cómo le va? ¿Qué tal? ¿Puedo pasar?

Leandro entra en la habitación.

LEANDRO

Sabe que están faltando cosas en la casa...

GERMÁN

Sí, sí, ya sé. Hay alguien que está tocando las cosas.

LEANDRO

Sí. Ahora estoy buscando un pañuelo, ¿no lo vio? Es muy importante para mí.

GERMÁN

Ah, sí, el pañuelo de Agustín.

LEANDRO

Sí, claro, ¿usted lo tiene?

GERMÁN

No, no.

LEANDRO

¿Seguro, Germán? Estamos todos un poco preocupados.

GERMÁN

¿Me está acusando? ¿A mí? Los zapatos de Agustín aparecieron en sus escaleras. A mí me desapareció un porro...

LEANDRO

No, no, no... Usted no entiende de compartir me parece. Las cosas se comparten. Claro, el señor se compra su tacita. Se encierra en su cuarto. ¿Qué pasa? ¿No quiere compartir?

GERMÁN

Por favor, estoy cansado, disculpe.

Germán cierra la puerta. Se sienta en la cama. Agarra el porro. Mete la mano en el bolsillo de su saco buscando su encendedor y saca un pañuelo. Lo mira sorprendido. Lo deja sobre la mesita de noche. Piensa. Lo esconde en el cajón de la mesita. Lo saca. Lo mete debajo del colchón.

ACTO III

17. INT. HABITACIÓN GERMÁN - DÍA (MAÑANA)

Germán en su habitación manda un audio.

GERMÁN

Hola Isa, ¿Cómo estás? Bueno, no te pido el mes, pero sí el depósito. Me parece que es lo que me corresponde Isa... *(Deshace)*.

GERMÁN

Hola Isa, ¿Cómo estás? Mira, pensaba que *(Deshace)*.

GERMÁN

Hola Isa...La estoy pasando mal acá. De verdad. No está bueno... no sé... Yo lo que pido es que...

LEANDRO

...Es que me entiendas, la paso muy mal acá.

Germán se pone de pie bruscamente desorientado.

18. INT. LIVING, COCINA, ESCALERAS - DÍA

Germán sale al pasillo. Abre la puerta de la habitación de Agustín pero está completamente vacía. Germán se mete en la habitación de rifle, también está vacía. Ingresa a la habitación de Matilde tampoco hay nadie. Va a la cocina. Germán vuelve a escuchar a Leandro, cada vez más fuerte.

LEANDRO

Yo no la paso bien acá. Vos nunca me llamas, nunca me respondes. ¿Qué es lo que pasa? Es muy raro todo.

Germán comienza a subir las escaleras que van a la habitación de Leandro, se cae.

19. INT. ESCALERAS - DÍA

Al levantarse Germán se da cuenta que está en las escaleras del edificio.

20. INT. HABITACIÓN GERMÁN - DÍA

Germán abre la puerta de su habitación. Ahí está Leandro vestido con la americana de Germán. Leandro manda un audio.

LEANDRO

Isa, Quiero irme... Me voy.

Leandro termina de mandar el audio, mira hacia delante. Se ve la casa vacía.